

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

לפני כבוד השופטת הילה גורביץ עובדיה

התובעת: מ.ח. ת"ז -----
ע"י ב"כ עוה"ד אשר רובינגר

נגד

הנתבעים: 1. י.מ. ת"ז -----

2. א.י. ת"ז -----
ע"י ב"כ עוה"ד אלי סבן

פסק דין

"שום כסף שבעולם אינו מפצה על ייסורי גוף ונפש, על הפחתת הסיכויים להקמת קן משפחתי, או על אובדן הנאות חיים נורמליים. ברם כיוון שמה שנלקח-נלקח ומה שאבד-אבד, אין להחזיר את המצב לקדמותו, אולם פיצוי צריך להתבטא בכסף, הרי שהכסף צריך איכשהו לענות על השאלה. הסכום צריך לעמוד בהתאמה עם הנוק והכאב והסבל שנגרמו, לפי קנה מידה מקובל".
ע"א 541/63 רכס נ' הרצברג, פד"י יח (2) 120

זו תביעת התובעת לתשלום פיצויים על-סך 4,894,617 ₪ בגין "מעשי אונס והתעללות מינית קשים לאורך שנות ילדותה ונעירותה" שביצעו בה, לכאורה, אמה וקרוב משפחתה מצד אביה.

עובדות עליהן אין מחלוקת:

1. התובעת, מ.ח. ילידת 1986, היא בתה של נתבעת 1 (להלן: "התובעת" ו-"הנתבעת", בהתאמה). נתבע 2 הוא בן-דודה של אבי התובעת (להלן: "הנתבע").
2. ביום 1996, בשל מצוקה כלכלית אליה נקלעה המשפחה, העתיקו התובעת והוריה מגוריהם מתל-אביב לעיר ט', עת הייתה התובעת בת 10.
3. כחלק מהיציאה מהמצוקה הכלכלית אליה נקלעה המשפחה, פתחו אבי התובעת ובן דודו הנתבע (שהיה נהג מונית במקצועו) עסק משותף: מסעדה.
4. במקביל, בין הנתבעת (אם התובעת) ובין הנתבע התפתחה מערכת יחסים רומנטית.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

טענות הצדדים:

5. בכתב התביעה נטען כי עם פתיחת המסעדה, מאחר והנתבע המשיך בעיסוקו כנהג מונית, אבי התובעת נטל אחריות על המסעדה ועבד בה מרבית שעות היום. נטען כי בשל היעדרות אבי התובעת מהבית פקד הנתבע את בית התובעת ומשפחתה ושימש לה מעין דמות אב, וגם ניצל היעדרות אבי התובעת לשם רומן עם אימה, נתבעת 1. התובעת טענה כי במקביל נוצלה על-ידי הנתבע ועברה "עשרות מעשי אונס והתעללות מינית...בידיעתה המלאה של האם, ולעיתים גם בהשתתפותה הפעילה". עוד נטען כי תיאור כל אירועי האונס וההתעללות שחוותה התובעת לאורך השנים אינו אפשרי, ולכן לצרכי תביעתה, מפרטת התובעת 7 אירועים נקודתיים שאירעו, לטענתה, מגיל 10 ועד גיל 16, לערך, של התובעת.

• נטען כי מקרה האונס הראשון אירע בשנת 1997, עת הייתה התובעת בת 10 לערך. תואר כי התובעת ישבה על הספה בסלון כשאחיה ישנים והנתבעת במקלחת. נטען כי הנתבע התיישב לצד התובעת, החל לגעת בחזה, ניסה להוריד חולצתה ולגעת באיבר מינה. נטען כי כאשר ניסתה התובעת להדוף התובע, ענה לה "אל תדאגי, אמא שלך יודעת, את עוד תאהבי את זה". בהמשך נטען כי כאשר ניסתה התובעת להימלט, תפס אותה הנתבע, איים כי תשמור על השקט פן "הוא יעשה זאת בכוח", הדף התובעת עם פניה מופנות כלפי הספה, הפשיל מכנסיה ותחתוניה והחדיר איבר מינו לאיבר מינה – לבסוף הגיע לפורקן מיני על ירכונה של התובעת. נטען כי הנתבע איים על התובעת כי אם תספר על המקרה תגרום לפירוק המשפחה שתיוותר ללא קורת-גג. התובעת מתארת עשתה כדבריו ונכנסה למיטתה כשהיא סובלת מכאבים עזים ודימום באיבר מינה.

• המקרה השני המתואר נטען כי אירע גם בשנת 1997, עת הייתה התובעת בת 11. נטען כי הנתבעים קיימו יחסי מין בחדר השינה של הורי התובעת כשהנתבעת בהיריון מתקדם. נטען כי הנתבע הכניס את התובעת לחדר השינה, השכיבה בצד המיטה כאשר הנתבעת – אמה – בצד השני, והוא שוכב ביניהן. נטען כי בהמשך הנתבע לקח בכוח את ידה של התובעת, הניח אותה על איבר מינו החשוף בעודו ממשש את גופה של התובעת שניסתה להדפו מעליה. לאחר מכן קיימו הנתבעים יחסי מין מלאים לעיני התובעת וטרם הגיע לפורקן, החדיר הנתבע איבר מינו לאיבר מינה של התובעת עד הגעתו לפורקן מיני, וגם ניסה לבצע בתובעת מין אוראלי - אך התובעת הצליחה להתנגד לכך.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

- 1 **נטען כי המקרה שלישי** המתואר אירע בשנת 1998, עת שבו הצדדים ממסעדה בה
- 2 חגגו לתובעת הגעתה לגיל 12 שנים. נטען כי עם שובם החלו הנתבעים להתגפף
- 3 בסלון המגורים לעיני התובעת, והנתבעת ביצעה בנתבע מין אוראלי. בהמשך, כך
- 4 נטען, קם הנתבע, השכיב את התובעת בכפייה על בטנה והחדיר אליה את איבר
- 5 מינו ולאחר שלא הגיע לפורקן, שב לספה וקיים יחסי מין עם הנתבעת.
- 6
- 7 **המקרה הרביעי המתואר** נטען כי אירע בחודש מאי או יוני 1999, עת הייתה התובעת
- 8 בת 13 שנים. נטען כי הנתבע הציע להחזיר התובעת לביתה במונית בה עבד, אולם
- 9 במהלך הנסיעה סטה ונסע אל ----- שם עצר רכבו בפינה מבודדת ביער, נעל
- 10 את שניהם ברכב, ביקש מהתובעת לעבור למושב האחורי והפשיטה. נטען כי חרף
- 11 תחנוני התובעת כי יסיע אותה לביתה, ולאחר שניסתה לפתוח דלתות המונית על-
- 12 מנת לברוח, דחף הנתבע ראשה לעבר איבר מינו לשם קיום מין אוראלי ובהמשך
- 13 החדיר איבר מינו לאיבר מינה.
- 14
- 15 **המקרה החמישי שמתואר** אירע, לטענת התובעת, באותה שנה כמו המקרה הרביעי.
- 16 נטען כי תובעת צפתה בטלוויזיה סלון הבית – עת הגיעו הנתבעים והחלו "לגעת
- 17 זה בזו בסלון, כאשר התובעת צופה בהם". נטען כי הנתבע התיישב בין הנתבעת ובין
- 18 התובעת בעוד איבר מינו חשוף, והכריח התובעת להניח ידה על איבר מינו כשהוא
- 19 לסירוגין החליף בין ידה של התובעת לידה של הנתבעת. נטען כי בהמשך קיימו
- 20 הנתבעים יחסי מין לעיני התובעת ולאחר מכן אנס הנתבע את התובעת בעוד
- 21 הנתבעת צופה. נטען כי משלא הצליח הנתבע להגיע לפורקן מיני בשל התנגדות
- 22 פיזית של התובעת, חזר לקיים יחסי מין עם הנתבעת.
- 23
- 24 **המקרה שישי שמתואר** נטען כי אירע בבית הנתבע עת הייתה בת 13 לערך. נטען כי
- 25 הנתבע כפה על התובעת לצפות עמו בסרט פורנוגרפי, ובהמשך שכנע אותה לפשוט
- 26 בגדיה ולהיכנס עמו לג'קוזי בחדר השינה. נטען כי לאחר שיצאו מהג'קוזי וביקשה
- 27 התובעת להתלבש וללכת - סירב הנתבע והשליך התובעת למיטתו. התובעת טענה
- 28 כי ראתה השתקפות פניה במראה, פרצה בבכי ותחנונים והנתבע השיב כי הוא
- 29 מפסיק וכי "לא קרה כלום".
- 30

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

• האירוע השביעי המתואר אירע לטענת התובעת בעת היותה כבת 16 שנים, כאשר שהתה בבית הנתבע בעקבות פיצוץ צינור בבית משפחתה. נטען כי הנתבע נכנס לחדר בו ישנה התובעת והניח ידה על איבו מינו. נטען כי התובעת התעוררה והדפה את הנתבע ואילו הנתבע הצמיד את התובעת למיטה ובעודה מנסה להכותו באגרופיה החדיר איבר מינו לאיבר מינה עד שהגיע לפורקן.

לטענת התובעת, שבעת האירועים שתיארה הם חלק זעיר מתוך עשרות אירועי אונס והשפלה מינית שחוותה "לאורך תקופה של שבע שנים רעות". נטען כי לאורך התקופה הרלוונטית נהג הנתבע להלך אימים על התובעת כי אם תספר על מעשי הנתבעים, היא תגרום בכך לפירוק התא המשפחתי ואובדן פרנסתו של אביה. עוד נטען כי לאחר המקרה האחרון שתואר, ברחצה התובעת מביתו של הנתבע ואיימה על הנתבעים כי אם ימשיכו במעשיהם תגיש תלונה במשטרה.

נטען כי מעשי האונס וההתעללות הנטענים הסבו לתובעת לנזקים קשים במישור נפשי, חברתי וכלכלי, וכי התובעת סובלת מפחדים, חרדות, סיוטים בלילות, נדודי שינה, עצבנות ונטייה להסתגרות; עוד נטען כי התובעת מתקשה לתת אמון באנשים, כולל בבני משפחתה הקרובים, וגם כי אל שנות התבגרותה נלוו מחשבות אובדניות; נטען גם כי התובעת חוששת מקרבה לגברים, נמנעת מנסיעות במונית ללא ליווי, מנסיעות בתחבורה ציבורית ומשהייה ללא ליווי במרחב הציבורי בשעות החשיכה.

התובעת טענה כי "עטתה" מעטה של נורמליות כדי שאיש לא יידע את שאירע לה, וגם לאחר שנישאה והביאה שני ילדים לעולם - האירועים שתיארה מלווים אותה גם בביתה שלה, וכי היא חשה חוסר ביטחון אשר למסוגלותה כאם בשל "מודל ההורות הלקוי" שחוותה, ואינה מסוגלת למצוא מקום עבודה קבוע. בהקשר זה נטען כי התובעת עזבה קריירה צבאית מבטיחה בשירות קבע בשל מחשבות אודות ההתעללות שחוותה ואשר מלוות אותה יום ולילה, ומקשות עליה להתרכז בחייה ולהגשים עצמה. נטען כי התובעת איבדה את כושר השתכרותה ויכולתה לנהל משק בית, היא מתקשה ליהנות מנישואיה ומהיותה אם, וסובלת מקשיים חברתיים וחרדה לשלום ילדיה ובן-זוגה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

עוד נטען כי נגרמו לתובעת הוצאות רפואיות בגין טיפולים פסיכולוגיים להם תזדקק "ככל הנראה למשך כל ימי חייה" וגם בשל הוצאות נסיעה אל משרדי עורכי דין, טיפולים פסיכולוגיים ודיונים בבית משפט.

לכתב התביעה צורף תמליל שיחה טלפונית בין התובעת ובין נתבעת 1 שם לכאורה אישרה נתבעת 1 את הנטען בתביעה ולו בחלקו, וגם מכתב בכתב-ידו של הנתבע שם הוא מביע חרטה - וטיוטת כתב תביעה שנשלח לנתבע עובר להגשת תביעה זו.

התובעת עתרה בתביעתה לחייב הנתבעים בתשלום פיצויים בגין נזקים מיוחדים: הפסד שכר, עזרת הזולת, שונות – מוצרים ובילויים להסחת הדעת, נזקים כלליים – הפסדי השתכרות לעתיד, הוצאות רפואיות לעתיד, עזרת הזולת לעתיד, הוצאות נסיעה מוגברות לעתיד, נזקים נפשיים וחברתיים, פגיעה ביכולת לנהל משק בית, כאב וסבל, אובדן הנאה בנישואין ובהורות והוצאות שונות. בסיכומיה עתרה התובעת חייב הנתבעים בתשלום פיצויים בגין: כאב וסבל, הפסד השתכרות לעבר ולעתיד, הפסד זכויות סוציאליות לעבר ולעתיד, עזרת צד ג', הוצאות נסיעה וניידות, הוצאות רפואיות ופיצויים עונשים. סה"כ 4,894,617 ₪.

6. **בכתב הגנתו** אישר הנתבע כי בינו ובין הנתבעת התנהל רומן והכחיש שאר טענות התובעת או כי גרם לתובעת לנזקים. נטען כי הנתבע היה מגיע מדי פעם לבית התובעת והוריה, נשאר זמן לא רב ולא שימש דמות אב לתובעת. הנתבע הכחיש כי אנס את התובעת או התעלל בה מינית, והכחיש מכל וכל את המקרים שתוארו וכפועל יוצא הכחיש כי הנתבעת ידעה על המעשים או הייתה שותפה פעילה. נטען כי ייתכן והנתבע התיישב ליד התובעת בעודה צופה בטלוויזיה, אולם מעולם לא ניצל את המצב וניסה לגעת בה, כטענתה. הנתבע הכחיש כי הילך אימים על התובעת כי אם תספר על המעשים יוביל הדבר לפירוק התא המשפחתי, וכי קיים עם הנתבעת יחסי מין בעת היותה בהיריון מתקדם.

נטען כי הנתבעים חדלו לקיים יחסי מין, לכל המאוחר בעת שהנתבעת הייתה בחודש השלישי להריונה. נטען כי יחסי המין בין הנתבעים היו בחדר השינה כאשר הדלת נעולה והילדים לא בבית או ישנים. עוד נטען כי זכור לנתבע כי פקד חגיגת יומולדת שנערכה לתובעת, אולם החגיגה התקיימה בנוכחות כל בני המשפחה, לרבות אביה ואחיה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

1 נוסף על כך נטען כי לא זכור לנתבע כי הסיע התובעת במונית שלו, אך זכורים לו מקרים
2 בהם התובעת ביקרה בביתו, אולם ביקורים אלו היו בנוכחות בני משפחה נוספים או מכר /
3 ידיד. הנתבע שב והכחיש טענות התובעת.

4
5 7. הנתבעת לא הגישה כתב הגנה.

6
7 8. עדויות ראשיות הוגשו בתצהירים.

8
9 מטעם התובעת הוגשו תצהיריה (ת/2 ו-ת/3), תצהיר בן זוגה לשעבר של התובעת מר נ.כ.
10 (ת/1), חוות דעת ד"ר ש.ב.ד. (ח/1), תצהיר מר י.ח. בעלה של התובעת (ת/4) והיא זימנה
11 לעדות את הנתבעת והגישה תמלילי שיחות שהתקיימו ביניהן קודם להגשת התביעה (ת/5).
12 מטעם הנתבע הוגש תצהירו (נ/2) והוגשו צילומים מפרופיל התובעת ברשת החברתית
13 "פייסבוק" (נ/1).

14 15 דין והכרעה:

16 9. למען הסדר הטוב אזכיר, בראש פרק זה, כי ההליך שלפני הוא הליך אזרחי. ככזה, עלי
17 לקבוע האם במאזן ההסתברויות הוכח כי המעשים הנטענים נעשו. בלשון אחר, האם קיימת
18 הסתברות העולה על 50% כי גרסת התובעת שהמעשים נעשו היא הגרסה הנכונה – ולהפך.

19
20 10. אציין כבר כעת כי אל מול עדותו החמקמקה של הנתבע מצאתי עדות התובעת מקובלת עלי
21 בהיותה מהימנה, קוהרנטית ורציפה. עדותה של התובעת, יחד עם עדות בעלה, בן זוגה
22 לשעבר ואמה הנתבעת, מתגבשים לכדי מסכת שיטתית, עקבית ומהימנה של עדויות
23 המציירות תמונה קשה של פגיעות מיניות ומעשי אינוס שנהג בתובעת, אם לבד ואם יחד
24 עם הנתבעת. אף שהמדובר באירועים שהאחרון שבהם התרחש לפני כשני עשורים, תמכו
25 העדויות השונות זו בזו והפערים ביניהן, ככל שהיו, זניחים.

26
27 לא רק שגרסת התובעת הייתה קוהרנטית, עקבית ונתמכה בעדים וראיות נוספות - גם כאשר
28 בפתח עדותה הטיח בה הנתבע כי דבריה אינם אמת, התובעת השיבה להתפרצותו זו באופן
29 מהימן. ראו עמ' 54 שורות 21-5:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

1 יש פה אדון שאומר שלא היו דברים מעולם. לדברי...
2 [בבכי] איך הוא מסוגל? עשית לי דברים איומים...
3 תיקח אחריות! שייקח אחריות! לקחת ילדה בת 10, יש
4 לי ילד בן 8. לשבת ולהגיד פה כשאני נחקרת, שבעלי
5 יחשוב שאני ככה ואני גאה בעצמי. הבן-אדם הזה
6 שיכול להיות סבא שלי, הוא משקר על דבר כזה. אני
7 באמת לא יודעת איך אתם מסוגלים. לא יודעת. אני
8 לא יכולה לשבת איתו באותה... הם הרסו כל דבר
9 טוב. לקחו ילדה בת 10, ילדה שמחה. העבירו אותה...
10 ואז נפלתי על הידיים הארוכות האלה שלו. למה אני
11 צריכה לעבור את זה? יש לי ילד בן 8 וככל שהוא
12 מתקרב לגיל הזה בא לי עוד יותר למות. לפני
13 שבועיים שמעתם מה קרה לילדה הזו בת השבע. אתה
14 יודע מה קרה לי? מה זה עשה לי לגוף? אני הכי
15 מסכנה, מה שאני עוברת. איזה חיים היו לה. להגיד
16 שאני לא לא אומרת אמת... תתבייש לך! תיקח
17 אחריות! קח אחריות!...
18 את שקרנית ואימא שלך שקרנית! אני נתתי לכם חיים,
19 אתם חייתם עם אבא נרקומן!
20 הלוואי וזה היה שקר. אני נגעלת מעצמי. אני שונאת
21 את עצמי. איזה בן-אדם שפוי ימציא דברים כאלה?
22 הרסתם לי את החיים. רצחת נפש של ילדה לכל
23 החיים. איזה אדם שפוי יישב פה... נראה לך בעלי,
24 נעים לו שהוא קורא את זה? איזה אדם יגיד את זה על
25 עצמו".
26

הנתבע:

ת.

27 גם תגובתה זו, כמו עדותה, נאמרה באופן מהיימן.
28

29 11. התובעת ידעה לחזור ולתאר בעדותה את האירועים כפי שנטענו, גם בנקודות שהיה לה
30 קשה וגם בפרטים כפי שהצהירה עליהם.
31

32 ראו למשל, בהתייחס לאירוע הראשון, חקירתה הנגדית בעמוד 74 שורה 15 ואילך, שם
33 התבקשה לתאר את האירוע הראשון וגם בעמוד 77 שורה 3 ואילך ניתן היה להתרשם כי
34 העדות מכאיבה ומשפיעה עליה רגשית.
35

36 את האירוע השני תיארה בעדותה בעמוד 79 שורה 8 ואילך, שם גם חזרה וציינה כי בין
37 האירוע הראשון שתואר לאירוע השני היו אירועים נוספים, וגם תשובתה בעמוד 80 שורות
38 6-10 שם העידה כי באירוע זה, לראשונה, בוצעה חדירה בנוכחות הנתבעת, וכי היו עוד
39 עשרות מקרים נוספים.
40

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

על דברים דומים חזרה בעמוד 80 שורות 28 ואילך. בהמשך, שוב נשאלה על האירוע השני
ותיארה את הדברים בקושי רב אך מהימנה, בעמוד 82 שורות 24 ואילך:

ש". ספרי לנו בבקשה על הפעם השנייה.
הם היו בחדר שינה. אני זוכרת את המקום שהיה בבית, את
החלון מעל המיטה וכי היא הייתה בהיריון. הם היו ביחד.
הביאו אותי לשם. הוא שכב באמצע. היא שוכבת בצד. אני
שוכבת בצד. הם מקיימים יחסי מין לידי. יחסי מין מלאים.
היה פה איזשהו ניסיון לצרף אותי, מלבד ההסתכלות.
ש. מה זה 'לצרף אותך'?
אני שוכבת ומסתכלת על זה. זה קורה לידי. אני מאובנת. זה
פשוט קורה. באיזשהו שלב הוא לוקח את היד שלו, מתחיל
לגעת בי, ומנסה שאגע באיבר מינו. אני מעיפה את היד, אני
לא רוצה. אני לא רוצה להיות, לא משתפת פעולה. לאחר-מכן
הם שוכבים, מקיימים יחסי מין מול עיניי. אחרי זה הוא פשוט
עובר אלי. מבצע חדירה בנוכחותה, לנגד עיניה."

התובעת תיארה את השיתוק שאחז בה ותחושותיה כילדה בת 10 אשר אינה מבינה את
המתרחש סביבה. ר' עמוד 77 שורות 10-20 גם בהתייחס לאירוע הראשון:

ת". ... בתור ילדה בת 10 לא ידעתי מה הוא רוצה ממני. ברגע
שהוא איים להפעיל כוח וזרק אותי על הספה כאשר הראש
שלו מוטת, הפרצוף על הכרית ופשוט הוריד את המכנסיים
והתחתונים וביצע בכוח חדירה.
ש. להערתך, מבחינת פרק של זמן, כמה זמן זה קרה?
ת. קצר. מספר דקות.
ש. איפה אימא שלך הייתה?
ת. במקלחת למיטב זכרוני.
ש. לא קראת לה? דוד שלך זר מנסה לגעת בך.
ת. השתתקתי מפחד ושמעתי ממנו 'אל תדאגי. הכל יהיה בסדר.
אימא שלך יודעת. את עוד תאהבי את זה'. גם ב-2 בלילה
תעירי אותי אני אגיד לך את המשפט הזה. אני השתתקתי."

האירוע השלישי מתואר בעמוד 84, האירוע הרביעי בעמוד 85, האירוע החמישי בעמוד 85,
האירוע השישי בעמוד 87 שורה 2 ואילך, והאירוע השביעי בעמוד 88 שורה 3.

כפי שציינתי, עדותה נמצאה עלי מהימנה. ניתן היה לראות כי למרות נסיון ב"כ הנתבע
לקטוע את רצף העדות, לשאול שאלות תוך כדי תיאור האירועים וכן לנסות ולאמת את
התובעת עם העובדות הנטענות – אלה לא פגעו במהימנות העדות, והתובעת, כפי שציינתי,
גם במקומות הקשים הייתה עקבית בעדותה שהייתה קוהרנטית לטענותיה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

12. את נסיונו של הנתבע לפגוע במהימנות התובעת, בכך שלכאורה הייתה לתובעת אפשרות לעצור את האירועים במהלך השנים והיא לא עשתה כן, ועל כן יש בכך לפגוע במהימנותה – אני דוחה. המדובר בתובעת שבעת ביצוע המעשים הייתה קטינה ומצאה עצמה שפחת מין נשלטת על-ידי הנתבעים. ראו בהקשר זה דבריה בעמוד 86 שורות 19-21 :

ש. איך היית מגיעה לשם ועם מי בדרך-כלל?

ת. הייתה פעם אחת שאימא שלי לא הייתה שם.

ש. ואיך את מוצאת עצמך בבית שלו?

ת. באיזשהו שלך את הופכת להיות שפחת מין שכזו. הם שולטים

בך, ילדה. ילדה קטנה שלא יודעת כלום. שולטים בך

ומתעללים בך.

ש. איך הגעת לבית?

ת. הייתי ילדה."

13. תימוכין לטענות התובעת נמצאו, בראש ובראשונה, במכתב ההתנצלות שכתב הנתבע לתובעת, כעשר שנים לפני הגשת התביעה. בין היתר כותב הנתבע שם :

"מ.ח., אני נמנע מלפתוח בברכת שלום כי ודאי לא תסכימי לזה. מ.ח.. אני רוצה להביע חרטה על מה שנעשה לך. אני בוש ונכלם. היום בדיעבד אני מבין שעשיתי טעות גדולה מאוד. בזמנו לא חשבתי או יותר נכון התנהגתי כמו טיפש. מה גם שלא ידעתי את ההשלכות למעשיי. הכעס שאת מביעה הנו צודק, אם הייתי יכול להוריד אצבע מידי הייתי עושה זאת. רק שתביני כמה אני מודה בטעות. דעי לך מ.ח. גם אם לא תרצי לראות אותי לעולם אבין אותך אני שוב חוזר ומתנצל וגם מתחנן שתסלחי לי נהגתי בקלות דעת...הסיבה שבאמת אהבתי אותך אני ממשיך לאהוב אותך גם אם לא תרצי לראות אותי לעולם. דעי לך שאני לילות שלמים לא יושן ובכיתי לא פעם אחת על מה שקרה לך ועל כל זה אני מתחנן שתסלחי לי... אבקשך לשרוף את המכתב אחרי הקריאה" (הדגשות במקור).

14. התובעת טענה כי מכתב זה תומך בגרסתה, ואילו הנתבע הצהיר בתצהירו כי הרקע לכתיבת המכתב הוא ניתוק יחסיו עם הנתבעת והבעת חרטה כלפי התובעת בשל הרומן שניהל עם הנתבעת – היא אִם התובעת, ואשר פגע בשמה הטוב של התובעת. גרסתו זו פורטה בסעיף 27 לתצהירו. אביא את הדברים כלשונם :

"כפי שנטען, אכן כתבתי מכתב לתובעת. המכתב אינו מהווה הודאה כלשהי במעשים שמייחסת לי התובעת כטענתה. המכתב נכתב על ידי בשנת 2005 למיטב זכרוני, לאחר שהחלטתי לנתק קשר עם הנתבעת. 1. את המכתב בו אני מביע חרטה כתבתי לתובעת מפאת היחסים האסורים שהיו לי עם אמה, הנתבעת 1, שפגעו גם בשמה של התובעת. היחסים שלי עם הנתבעת 1 היו יחסים אסורים לא רק בשל היותם עם אשת איש אלא בעיקר בשל היותם עם אשתו של בן דודתי, ובדיעבד

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

אני מאוד מצר עליהם. הרבה אנשים ידעו על יחסיי עם הנתבעת 1
(והתובעת ידעה שהרבה יודעים) ולכן יצא לנתבעת 1 שם לא טוב.
הפגיעה בשמה של הנתבעת 1 פגע מטבע הדברים גם בתובעת, שהיא
בתה של הנתבעת 1 ועל כן הבעתי חרטה".

15. בעדותו חזר בו הנתבע מגרסתו עליה הצהיר בסעיף 27 וטען לגרסה שונה. הנתבע העיד כי
כתב את המכתב במועד בו נותק הקשר בינו ובין הנתבעת, לאחר שהתובעת אסרה על
הנתבעת להמשיך ברומן, וכך העיד (ר' עדותו בעמוד 39 שורות 12 עד 21, פרוטוקול
מתומלל מיום 09.02.2020):

למה התכוונת כשאמרת מאז התקרית?	"לבית המשפט:
תקרית?	הנתבע:
אתה השתמשת כרגע במילים, אמרת מאז	לבית המשפט:
התקרית, למה התכוונת?	
מאז שכתבתי את המכתב. זו הייתה התקרית.	הנתבע:
פה אני ניתקתי איתה כל קשר, אמרתי לה אני	
לא רוצה שתבואי לפה. היא הייתה באה אליי	
באישון לילה. והבת שלה אמרה לה אם אני	
אשמע שהיית וראית אותו זה הסוף שלך. אז	
היא הייתה באה ובורחת מאחורה שלא יראו	
אותה, זה התקרית, זה היה הדבר.	
התקרית זה המכתב?	ב"כ התובעת:
זה המכתב, זה כל הסיפור, זה המכתב	הנתבע:
שכתבתי".	

גרסה שלישית אודות הרקע לכתיבת המכתב עלתה בעדותו בהמשך. בגרסתו השלישית טען
הנתבע כי הנתבעת ביקשה ממנו לכתוב את המכתב לאחר שנודע לתובעת אודות הרומן בין
הנתבעים (ר' עדותו בעמ' 40 שורות 3-35, פרוטוקול מתומלל מיום 09.02.2020).

גרסה רביעית אודות הרקע לכתיבת המכתב היא למעשה התפתחות של הגרסה השלישית.
הנתבע, בעדותו, העיד כי הנתבעת ביקשה ממנו לכתוב את המכתב מאחר וחברה של
התובעת ראתה את הנתבעים בחוף הים בשעות הערב (ר' עדותו בעמוד 41 שורות 2-18
ובהמשך בעמוד 42 שורה 1 ואילך, פרוטוקול מתומלל מיום 09.02.2020) כאשר בעמוד 43
שורות 15-19 הסביר:

"מ.ח. לא ידעה שהחברה שלה יודעת. מ.ח. לא ידעה. היא חשבה שרק
אני ואמא שלה, י.מ. ביחד ואף אחד לא יודע. כשבאים כמו שתיקח כל
אישה, כל ילדה, שתראה את אבא שלה עם אישה אחרת אז היא תיפגע
מזה, זה אותו דבר. מ.ח. לא ידעה שהחברה שלה יודעת. כשאמרה לה
ראיתי את א.י. עם אמא שלך, זה כבר פגע בה".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

ראו גם תשובותיו המתחמקות בעמוד 86 שורה 4 עד עמוד 87 שורה 10. גרסתו המשיכה
והתפתחה בהמשך חקירתו בעמוד 97 שורה 12 עד עמוד 98 שורה 2, שם העיד כי כתב
במכתבו שהוא בכה מאחר וחברתה של התובעת סיפרה לכל בני כיתתה, וזה מה שפגע בה.
כאשר נשאל בחקירתו בעמוד 51 שורות 20-24 (פרוטוקול מתומלל מיום 09.02.2020) היכן
מפורטת בתצהירו הגרסה לפיה הרקע לכתיבת המכתב היא העובדה שחברתה של התובעת
ראתה אותו עם הנתבעת בחוף הים וגילתה אודות הרומן – השיב כי הדבר כתוב במכתב.
בהמשך, בעמוד 52 שורות 35 ואילך העיד כי סיפר לעורך-דינו את אותה גרסה. על אותה
גרסה רביעית חזר הנתבע גם בעמוד 53 שורה 21 ואילך ושוב לא ידע להסביר מדוע הדבר
לא מוזכר בתצהירו ושוב טען כי הדבר כתוב במכתב (ר' עמוד 54 שורות 24-3). למותר
לציין כי הדבר לא כתוב במכתב.

גרסתו הרביעית של הנתבע כי הרומן היה בסתר סותרת את גרסתו בתצהיר לפיה כולם ידעו
על יחסיו עם הנתבעת, ועל כן התנצל בפני התובעת על הפגיעה בשם הטוב. גרסה שכאמור
פורטה בסעיף 27 שצוטט לעיל: "הרבה אנשים ידעו על יחסי עם הנתבעת 1 (והתובעת
ידעה שהרבה יודעים)...". ר' בהקשר זה עדותו בעמוד 89 שורות 5 ואילך.

זה המקום להדגיש כי במעמד חקירתו פנה מותב זה לנתבע וביקש כי יסביר את הסתירות.
תחת מתן הסבר חזר הנתבע על הגרסה הרביעית, ונתן תשובות מתחמקות כשהוא משיב גם
בשאלה במקום בתשובה לכל שאלה שהופנתה אליו (ר' עמוד 90 שורות 2 ואילך), וגם חזר
בו חזיתית מגרסתו שבתצהיר. ר' עמוד 95 שורות 25-25 - "זה היה מכתב בקשר למה
שהיא אמרה שחברה שלה ראתה וכל זה, זה לא היה בכלל מכתב על מה שעשיתי עם
האמא או לא עשיתי".

16. גם בהתייחס למועד בו נכתב המכתב, העלה הנתבע גרסאות סותרות. בעמוד 56 שורות 15-
17 אישר כי כתב את המכתב בשנת 2005, אך כאשר אומת עם העובדה כי לגרסתו הרומן
בינו ובין הנתבעת הסתיים בשנת 1998, כך שלמעשה המכתב לא נכתב "בזמן אמת" של
הרומן, ועל כן גרסתו לפיה המכתב נכתב על רקע גילוי הרומן אינה יכולה לעמוד – לא ידע
להסביר את הסתירה, ובעדות פתלתלה ביקש לחמוק מהעובדה כי אכן הרומן הסתיים מספר
שנים לפני שנת 2005 (ר' עדותו הפתלתלה מעמוד 55 שורה 6 עד עמוד 59 שורה 2).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

- 1 הנתבע בעדותו התאמץ לתארך את סיום הרומן לשנת 2005. למותר לציין כי טענה זו אינה
- 2 יכולה לעמוד. אפנה לכך כי בעמוד 55 שורות 37-6 אישר הנתבע כי הרומן בין הצדדים
- 3 התנהל כ-5-6 שנים והתנהל בעת שהייתה הנתבעת בהיריון עם אחותה של התובעת – אשר
- 4 כיום היא בת 24-25. גם אם תתקבל גרסתו של הנתבע כי אחות התובעת כיום בת 20 (ר' עמוד 58 שורות 22-39) עדיין הדבר מעיד על כי המכתב נכתב לאחר סיום הרומן ולא בזמן
- 5 אמת של קיום הרומן – ועל כן גרסתו הרביעית לרקע של כתיבת המכתב אינה יכולה לעמוד.
- 6 עוד ראו כי בעמוד 28 שורות 39-32 אישר הנתבע כי הקשר בינו ובין הנתבעת החל בשנת
- 7 1996-1997, כחצי שנה-שנה לאחר שהמשפחה עברה להתגורר בעיר ט'. ר' גם עמוד 87
- 8 שורות 30-23. ראו בהקשר זה נסיון הנתבע להסביר את הסתירה שוב בעמוד 86 שורות 13-
- 9 39, שם שוב העיד כי המכתב נכתב בזמן אמת, לאחר שהנתבעת סיפרה לו כי חברתה של
- 10 התובעת ראתה אותם בחוף הים, ועל כן התובעת נפגעה והמכתב נכתב. גרסה זו, כאמור,
- 11 אינה תואמת את העובדה כי מדובר במכתב משנת 2005.
- 12
- 13
- 14 17. סתירה נוספת אשר לרקע לכתיבת המכתב נוגעת לפרהסיה, אם לאו, בנוגע לקיומו של
- 15 הרומן. כאמור בתצהירו בסעיף 27 הצהיר כי אנשים רבים ידעו על הרומן, אך בעדותו
- 16 בעמוד 29 שורות 16-11 הדגיש כי הרומן היה בסתר, ושוב בעמוד 31 שורות 25-24.
- 17
- 18 18. זאת ועוד, תוכנו של המכתב סותר את שלל גרסאות הנתבע ביחס לרקע לכתיבתו. המכתב
- 19 נכתב לתובעת בגין "מה שנעשה לך"; הנתבע מתנצל כלפי התובעת "על מה שקרה לך";
- 20 הנתבע מצהיר על אהבתו לתובעת, וכותב כי יבין אם התובעת לא תחפוץ לראותו לעולם.
- 21 אופן הניסוח לא תואם אף אחת מגרסותיו של הנתבע אודות הרקע לכתיבת המכתב.
- 22
- 23 19. משהנתבע לא ידע להסביר או לתת גרסה מהימנה שיש בה לסתור את טענות התובעת בכבר
- 24 הרקע בשלו כתב את המכתב, הדבר מחזק את טענת התובעת כי המכתב נכתב על רקע ביצוע
- 25 המעשים המיוחסים לנתבע על-ידי התובעת.
- 26
- 27 20. יתר על כן, תימוכין לטענות התובעת, ובפרט לאירוע השלישי שתואר ולאירועים נוספים,
- 28 עלו מעדות הנתבעת שהייתה שותפה בזמן אמת לביצוע המעשים. הנתבעת הודתה לא אחת
- 29 כי אפשרה לנתבע את ביצוע המעשים הנטענים (ראו עדותה בעמ' 40, פרוטוקול מתומלל
- 30 מיום 31.10.2019).
- 31

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

בהתייחס למקרה השלישי המתואר, העידה הנתבעת בעמוד 6 שורות 1-36 כי בעת
שלתובעת היה יומולדת, הציע הנתבע ארוחה במסעדה ולאחר מכן, כאשר שבו מהמסעדה
וישבו בסלון, הוא החל לגעת בתובעת – ומשם עברו שלושתם לחדר. כך באו הדברים לידי
ביטוי בחקירתה הראשית:

ת: בתקופה הראשונה, זה דוד, כמו שאמרתי קודם לכן, והולכים ובאים, וזה נחמד, הוא היה בסדר. למעט היחסים שהיו לי אתו, שאף אחד כמובן לא ידע עליהם באותה תקופה, ובמרוצת הזמן החלפנו כמה דירות, אין לנו דירה משלנו, ולאט לאט התחילה הקירבה יותר והוא אמר שהיא ילדה מאוד נחמדה וילדה מאוד יפה ואני לא תיארתי לעצמי לאן הדברים זורמים. אני יודע שזה לא פשוט עבורך אבל אני צריך שתתארי לבית משפט בדיוק לאן הדברים זרמו. כשאת אומרת 'הדברים זורמים' למה בדיוק את מתכוונת? למ.ח. היה יום הולדת, שתהיה בריאה, והוא הציע לנו לעלות לאיזו מסעדה ב----- וכשחזרנו מהמסעדה עלינו אליי הביתה, זה היה, 3 ילדים קטנים שלי היו בחדר ומ.ח. הייתה איתנו בסלון, ישבנו. זה זכור לי, לצערי, כמו אתמול. פשוט הוא התחיל לגעת במ.ח., בנוכחותך? כן? ש: כן. ולאט לאט אנחנו עברנו לחדר, ואלוהים יעזור לי, אני לא יודעת איך אני, לבית המשפט: אם זה היה נכון. אמרת 'אנחנו עברנו לחדר'. ת: כן, ושם התחיל, ש: מי זה 'אנחנו'? ת: מ.ח., אני וא.י.. ש: מה קורה בתוך החדר? ת: אני שכבתי לידם, האמת שזה יותר היה עם מ.ח.. ש: זה יותר היה עם מ.ח.? י.מ., אני יודע שזה לא פשוט לך אבל פשוט בשביל שבית המשפט יבין אני צריך שתסבירי מה היה בתוך החדר? מה בדיוק קורה בתוך החדר? ת: הוא פשוט שכב איתה. ש: בנוכחותך? ת: עם מ.ח., בנוכחותי. ש: ובת כמה הייתה מ.ח. באותה תקופה? פחות או יותר? ת: סביבות 11, משהו כזה. ש: ומה התפקיד שלך, מה קורה איתך בחדר? ת: האמת שאני הייתי בשוק מוחלט, אבל אני לא הייתי מה קורה איתי, לא ידעתי מה עובר עליי, לא ידעתי. למרות שהאמת, שכמו שאמרתי קודם, זה היה יותר איתה. ש: וכל זה קורה בנוכחותך? הם מקיימים יחסי מין מלאים? ת: כן. 'מקיימים', הוא קיים."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

בהתייחס לאירועים נוספים, אישרה הנתבעת חד-משמעית כי היו אירועים נוספים על האירוע שתואר לעיל. ר' עדותה בעמ' 11 שורות 16-24 וגם בעמוד 12 שורות 1-10.

ת: מקרים שהייתי נוכחת בהם, אמרתי שוב, חלק מהמקרים היו אצלי בבית וחלק היו אצלו בבית. היא כנראה הייתה ילדה קטנה מדי להבין מה קורה ומה נעשה.
ש: ובאותם מקרים או בחלק מהפעמים אתם גם כן מקיימים יחסי מין?
ת: בחלק מהמקרים.
ש: זאת אומרת, בשביל להבין, יש מקרים שבהם הוא מקיים יחסי מין גם איתך וגם עם מ.ח. ביחד?
ת: כן.
ש: פעמים ספורות? פעמים רבות?
ת: מספיק פעמים, אפשר לקרוא לזה ככה".

ובהמשך בעמוד 14 שורות 1-25 אישרה כי הנתבע קיים יחסי מין אוראליים עם התובעת.

21. גם בחקירתה הנגדית אישרה הנתבעת את קיום המעשים (ר' עמוד 32 שורות 29-31):

"אמרתי קודם שאני שכבתי במיטה וכמעט ולא עשיתי כלום, הייתי כמו מומיה, אמרתי ואני חוזרת על זה. כי כל המטרה שלו הייתה מ.ח., לא אני".

22. שליטתו המוחלטת של הנתבע בנתבעת באה לידי ביטוי גם בעדות הנתבע עצמו עת הנתבע, בגאווותנות ממשית, תיאר כיצד הנתבעת הזיקה לעצמה פיזית לאחר מריבה ביניהם, כי היה בשבילה יותר מכל דבר אחר והיה בשבילה אלוהים, ולאחר שהשפיל אותה שוב ושוב חזרה אליו, ועוד לפני שביקש דבר מה היא עשתה. ובלשונו (ר' עמוד 35 שורות 36 ואילך, פרוטוקול מתומלל מיום 09.02.2020):

ת: ... או שהיא לא בדיוק אמרה את זה אבל היא אמרה שאני הייתי בשבילה אלוהים שלה או הגדירה אותי,
ש: אלוהים של י.מ.?
ת: כלא יודע מה. כן.
ש: אוקיי.
ת: אז אתה מתאר לך שאני אקום אלך ב- 20:00 והיא תגיד לי בסדר תלך.
ש: באיזה מובן היית אלוהים שלה?
ת: היא אהבה אותי כל כך, זה היה אובססיבי, זה היה מטורף, אני אפילו פחדתי בשלבים מסוימים מזה".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

וגם (ר' גם עמוד 38 שורות 3 עד 10):

ת: אני הייתי בשבילה יותר מכל דבר אחד בעולם.
 ש: יותר מאלוהים? כמו אלוהים, לא יותר, כמו אלוהים, בסדר?
 ת: אני אולי,
 ש: אני חוזר על המילים שלך.
 ת: אני הייתי הכל בשבילה.
 ש: הכל.
 ת: הכל. לא היה מצב שאם אמרתי משפט והוא לא התקיים.
 באותו הזמן, באותו הזמן".

23. תימוכין נוספים לגרסת התובעת כי בוצעו המעשים, מצאתי גם בעדות העדים מטעם התובעת – מר נ.כ., שהיה בן-זוגה של התובעת בעת היותה כבת 17, והוא לכאורה עד נטול אינטרס, וגם בעדות בעלה מר י.ח.. שני עדים אלה אישרו כי התובעת סיפרה להם על מעשי הנתבע. מר נ.כ. תיאר בתצהירו אירוע בו התובעת שיתפה אותו בבכי בהיותה בת 17, ובעלה של התובעת תיאר אירוע בשנת 2008. המדובר באירועים שאירעו שנים לפני הגשת התביעה ויש בקיומם בכדי להעיד על אמיתות הטענות.

24. האמור יש בו לשלול טענת הנתבע בךבר קנוניה לשם בצע הכסף בין התובעת ובין הנתבעת בהגשת התביעה. מערכת היחסים המעוותות והתלות המוחלטת של הנתבעת, אם התובעת, שימשה את הנתבע לניצול התובעת וביצוע המעשים המחרידים שביצע בתובעת.

25. עוד יש להוסיף כי התובעת הגישה חוות דעת מומחית מטעמה. הנתבע לא הגיש חוות דעת נגדית. בחוות הדעת נכתב כי "בבדיקה שיתפה פעולה, בתחילה דיברה בהיסוס ובהמשך תיארה שורה של מעשי אונס והתעללות מינית קשה מצד בן הדוד של האב שהיה גם בן זוגה של האם, והאם". בסיכום חוות הדעת נכתב כי התובעת "מגלה את כל הסימנים של נפגעת טראומה מינית". משלא הוגשה חוות דעת נגדית הרי שלכאורה, יש לקבל את מסקנת חוות הדעת כפי שהיא.

טענותיו של הנתבע כנגד חוות הדעת, מאחר ונסמכת על דברי התובעת עצמה ולא מידיעה אישית של המומחית, אין בהם לשלול מסקנה זו שכן הנתבע לא המציא חוות דעת מומחה אחר, ומטבע הדברים חוות דעת בעניין נטייה רגשית נסמכת על דברי המטופל. גם טענות הנתבע בךבר ביקורת שהועברה על המומחית במסגרת הליך אחר שפורסם באתרים המשפטיים, אין בהם לגרוע מחוות הדעת שכן אין באמור שם להשליך על המקרה כאן. המומחית בעדותה ידעה להסביר חוות דעתה ומסקנותיה.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

26. למעלה מן הדרוש אפנה גם לתמלילים שצירפה התובעת. מדובר בשתי שיחות שנערכו בין התובעת ובין הנתבעת, שיחות שיזמה התובעת. ודוק, אין מדובר במערכת יחסים של אם ובת, כפי שהעידה התובעת בשל הנסיבות המזעזעות נשוא הליך זה - בינה ובין הנתבעת אין קשר, והתובעת אף, כפי שעלה במהלך הדיון, אינה מכנה את הנתבעת "אמא" אלא בשמה הפרטי (ר' עמוד 57 שורות 13-34).

ת. אל תקראי לה 'אימא שלי'. אני מבקשת ממך. הילד שלי עשה עבודת שורשים בבית הספר והוא שואל מי זו סבתא שלו.
ש. את לא בקשר עם הנתבעת?
ת. לא, מעולם לא אהיה בקשר והילדים שלי לא מכירים אותה.
ש. מתי נותק הקשר?
ת. שנים.
ש. מתי בעצם בוצעה השיחה בינך לבינה, הקלטה בתיק, שתי שיחות – מתי בעצם הן בוצעו?
ת. 2014 ו-2017.
ש. איך תסבירי שבמשך השנים לא הייתם בקשר ודווקא כן הצלחת להקליט אותה?
ת. מבחינתו, שכל יום אבוא ואדבר איתה. אני לא רוצה.
ש. האינטרס שלך היה חד-משמעי, להגיע ולהקליט אותה.
ת. כן.
ש. האם יכול להיות סיטואציה כזאת שכאשר באת להקליט אותה, ניסית לתמלל את המצלמות והרמקולים כדי שיראו אותה? האם היא ידעה שאת מקליטה אותה?
ת. לא.
ש. מה היא אמרה לך? היא יודעת שהקלטת אותה?
ת. אין לי מושג. אנחנו לא בקשר. אני לא רוצה להיות בקשר ולעולם לא אהיה איתה בקשר!
ש. איך תסבירי שהיא הגיעה לדיון גישור שהיה בין הצדדים, היא הגיעה לבד ולא לבית המשפט. אולי אתן כן בקשר?
ת. יש לי אפס קשר איתה. הלוואי והייתה לי אימא וילדים שלי סבתא. אבל פשוט מאוד: אין לי קשר. אני לא מייחלת לך שהילדים ישאלו 'איפה אימא שלך' ולא תהיה לך תשובה. ובעובדת שורשים נכתוב על סבתא ולא בטוח, כן או לא".

בשיחה המתמוללת הראשונה בין התובעת ובין הנתבעת (עמודים 28-30 לת/5) נאמר:

מ.ח.: תהפכי עולמות, יש לי זיכרון טוב. את היית בהיריון של ס'... היית בחדר בסוף את שכבת שם הוא שכב שם והוא הביא אותי לשכב שם, ואתם הייתם ביחד עשיתם את ה... את ה... שכבתם את הדברים שלכם ואני ליד ומדי פעם הוא קורא לי: בואי... הכלב הזה האפס הזה ישב שם ופשוט נתן הוראות: 'פעם את, פעם את... ואני זוכרת שהיית בהריון בגלל זה אני יודעת לסדר את זה כרונולוגית.
י.מ.: כן, אני לא... אני זוכרת שזה היה אחרי הלידה.
מ.ח.: היה גם אחריה לצערי.
י.מ.: גם לצערי הרב.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

- 1 ...
- 2 מ.ח.: את היית שם. את היית שם. את ראית איך הוא התעלל בי.
- 3 כאילו גבר פאקינג בן 50 בא נוגע בילדה בת אחד עשרה. נוגע,
- 4 מפשיט, עושה מתעלל וכל זה לידך את היית שם...
- 5 י.מ.: תדעי לך שהרבה... בהרבה מהמקרים אני לא זוכרת.
- 6
- 7 מ.ח.: לא ראית אותו אף פעם נוגע? לא ראית אותו אף פעם עושה
- 8 בכוח? לא ראית אותו אף פעם קורא לי? אף פעם הפשיט?
- 9 ראית, נכון?
- 10 י.מ.: ועוד הנבלה הזו...
- 11 מ.ח.: נכון שראית?
- 12 י.מ.: אני השתדלתי לא לראות. ראיתי אולי...
- 13 מ.ח.: ראית ברור שראית כי ישבת שם
- 14 י.מ.: ולא פעם אני זוכרת גם אמרתי לו, תעזוב אותה. תעזוב אותה.
- 15 לא פעם ו...".
- 16 מ.ח.: ואז הוא לא עזב.
- 17
- 18 ראו גם עמודים 33-34 ועמוד 40.
- 19 בשיחה השנייה ראו עמודים 11-12, וגם בעמוד 16 ועוד. לא מצאתי להביא את הציטוטים
- 20 במלואם שכן הדברים הם למעלה מהנדרש.
- 21
- 22 27. משמעות הדבר כי הוכח במאזן ההסתברויות כי האירועים הנטענים ומסכת ההתעללות
- 23 המתוארת – בוצעו.
- 24
- 25 העילות המשפטיות לתשלום הנזק:
- 26 28. מעת שקבעתי כי המעשים בוצעו על ידי הנתבעים, שביצעו את המעשים יחד, הנתבעים חבים,
- 27 יחד ולחוד, בנזקים שנגרמו לתובעת בגין מעשיהם אלו מכוח עוולת התקיפה, עוולת
- 28 הרשלנות, ועוולת הפרת חובה חקוקה בגין הפרת הוראות סעיפים 345, 348, 347, 379 ו-
- 29 192 בחוק העונשין התשל"ז-1977 (לא נטען לגבי סעיף 323).
- 30
- 31 29. בתמצית אפרט כי התקיימו יסודות עוולת התקיפה. יסודות עוולה זו הם שלושה: שימוש
- 32 בכוח נגד גופו של אדם, במתכוון ושלא בהסכמתו של הניזוק או שהסכמתו הושגה בתרמית.
- 33 אין מחלוקת כי יסודות אלו מתקיימים כאן. הנתבע הפעיל כוח פיזי כנגד התובעת, כך על-
- 34 פי תיאור האירועים, תיאור שנתתי בו אמון. הנתבעים פעלו במתכוון והתובעת לא נתנה
- 35 הסכמתה, אם בכלל ואם מדעת. מהעדויות עלה כי התובעת התנגדה למעשים והנתבעים לא
- 36 עצרו את האירועים.
- 37

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

למותר לציין כי בחלק הארי מהמועדים הרלוונטיים הייתה התובעת מתחת לגיל 14.

נוסף על כך, לא הוכחה בפניי אף אחת מהגנות הקבועות בסעיף 24 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] התשכ"ח-1968.

30. אשר לעוולת הרשלנות, רשלנות היא עוולה שניתן להחילה בנסיבות מגוונות (עקרון שוטף, A Fluid Principle). ראו ע"א 224/51 פריצקר נ' פרידמן, פ"ד ז 674. הנסיבות בהן תיקבע אחריות לנזק במסגרת עוולת הרשלנות יקבעו בהתאם לתחושות מוסר, צדק חברתי, צדק סוציאלי, צרכי חברה משתנים ועוד. ראו ע"פ 186/80 יערי נ' מ"י, פ"ד לה (1) 769, 779.

לעוולת הרשלנות שלושה יסודות: קיומה של חובת זהירות של המזיק, הפרת חובה זו על ידי המזיק וקיומו של נזק בשל הפרת חובת הזהירות. נאמר כי רשלנות היא התנהגות שאינה תואמת סטנדרט מסויים שנקבע בדין. אמת המידה היא אובייקטיבית, "האדם הסביר". כאשר התנהגות הפוגע אינה תואמת קנה מידה אובייקטיבי, היינו התנהגות האדם הסביר, הרי שהתנהגותו זו היא רשלנות – אין נפקא מינה אם המניע הוא רצון מכוון, אי-אכפתיות או חוסר תשומת לב. ר' דר' אמנון רובינשטיין, דניאל פרידמן, אחריות עובדי ציבור בנזיקין, הפרקליט כא תשכ"ה עמ' 61, 66, 67 וגם ע"א 593/81 מפעלי רכב אשדוד נ' ציזיק, פ"ד מא (3) 169 וגם ע"א 6649/96 הסתדרות מדיצינית הדסה נ' עופרה גלעד, פ"ד נג (3) 529.

אין צורך להכביר מילים על-מנת לומר כי המעשים שנעשו על ידי הנתבעים אינם מעשי האדם הסביר או כי הנתבעים חבו חובת זהירות לתובעת שהייתה קטינה וכי ביצוע המעשים מהווה הפרת חובת הזהירות אותה חבו לתובעת, ולתובעת נגרמו נזקים בשל מעשים אלו.

31. אשר להפרת חובה חקוקה, נפסק כי הפרת חיקוק עונשי מקימה עילת תביעה מכוח עוולה זו. ראו ע"א 245/81 סולטאן נ' סולטאן, פ"ד לח (3) 169; תא (ת"א) 1016/88 ד.א נ' י.א. (26.6.97) ע"א 1730/92 מצראווה נ' מצראווה (29.3.95).

יסודות עוולה זו הם עצם קיומה של חובה מכוח חיקוק, החיקוק נועד לטובת הניזוק, המזיק הפר חובה זו, ההפרה גרמה לנזק והנזק הוא מסוג הנזק אליו התכוון החיקוק.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

מאחר וכפי שקבעתי לעיל, במאזן ההסתברויות עולה כי הנתבעים ביצעו את המעשים הנטענים, הרי שמעשים אלו מהווים, במאזן ההסתברויות, קיומן של העבירות שבסעיפים 345 (אינוס), 348 (מעשה מגונה), 347 (מעשה סדום), 379 (תקיפה סתם) ו-192 (איומים) שבחוק העונשין התשל"ז-1977. ועל כן הנתבעים הפרו את החובה החקוקה הקבועה בסעיפים אלו.

32. נוסף על כך, בהתייחס לנתבעת, הרי שהיא הפרה גם חובות שמוטלות עליה מכוח חוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות התשכ"ב-1962, ובפרט סעיפים 15 ו-17 שם. לטעמי, בנסיבות כאן, לא חלה המגבלה הקבועה בסעיף 22 לחוק הכשרות המשפטית והאפוסטרופסות התשכ"ב-1962, שהרי וודאי אין המדובר במעשים שנעשו בתום לב או במעשים שנתכוונו לטובת התובעת בהיותה קטינה.

33. בפסיקה עוולות חוקתיות, אם מכוח חוק יסוד כבוד האדם וחירותו (ר' ע"א 2781/93, מיאסה עלי דעקה נ' בית החולים "כרמל" חיפה, פד"י נג(4) 526, וגם ע"א 9185/03 טננבוים נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ, פד"י נח(1) 359) ואם מכוח פגיעה באוטונומיה. יש הרואים בפגיעה באוטונומיה ראש נזק ולא עוולה חוקתית. גישתו של השופט ריבלין היא כי ניתן לפסוק בגין הפגיעה באוטונומיה נוסף על כאב וסבל, ואילו גישתו של השופט עמית היא כי לא ניתן לעשות זאת. ראו ע"א 4576/08 בן צבי נ' פרופ' היס (07.07.2011) וכן ע"א 1303/09 קדוש נ' בית החולים ביקור חולים (05.03.2012). מאחר ולא נתבע פיצוי בגין עוולות חוקתיות נטענות אלו, הדברים הוזכרו בלבד.

ראשי נזק וסכומם:

35. התובעת תבעה סך 2,000,000 ₪ בגין כאב וסבל. גרימת סבל, זעזוע, כעס, עוגמת נפש ותסכול (תחושות שליליות) טבועה במעשים דוגמת מעשי הנתבעים כאן. מידתם ועוצמתם של התחושות משתנות ממקרה למקרה.

מעדות התובעת, שעשתה עלי רושם אמין, התרשמתי כי מעשי הנתבעים גרמו לתובעת נזקים קשים, סבל רב, עוגמת נפש קשה, בעיות רגשיות וכעסים עמום היא תיאלץ להתמודד ואיתם תתייסר כל חייה. לא צריך דמיון רב כדי להבין את האימה שחוותה במועד ביצוע

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

המעשים ואת הצלקות שילוו אותה כל חייה. הדברים עולים גם מחוות דעת המומחית. כך
כותבת המומחית בפרק סיכום הדיון בחוות דעתה:

"מ.ח. מגלה את כל הסימנים של נפגעת טראומה מינית. הטראומה
מלווה אותה וממשיכה לפגוע בה בכל רגע מחייה. היא לא הייתה
מסוגלת עד היום להתמודד עם הטראומה אבל הזיכרונות מציפים
אותה והמנגנון הנפשי שבו משתמשת מ.ח. פוגעת דרמטית ביכולת
התפקוד הן ברמה התעסוקתית והן ברמה החברתית אישית".

אני סבורה כי יש מקום במקרה כאן לפסוק פיצויים מוגברים. העוולות שבוצעו כלפי
התובעת נעשו מתוך כוונה וזדון ובניגוד להתנהגות נורמטיבית או מוסרית. פיצויים
מוגברים מטרתם מיגור תופעות והרתעה, והם מביאים בחשבון את חומרת המעשים שנעשו
על-ידי המזיק, ודאי מקום בו הנזק הוגבר על-ידי התנהגות בלתי ראויה – במקרה כאן, אמה
של התובעת וקרוב משפחתה, שהיו המבוגרים האחראים עליה. ראו בהקשר זה ע"א
140/00 עזבון המנוח מיכאל אטינגר נ' החברה לשיכון וביטוח הרובע היהודי (15.03.2004),
עמ' 515-516. עוד ובהקשר זה, אפנה לעדות הנתבע בחקירתו הנגדית. שם העיד כי קטינות
בנות 12 ו-13 מקיימות יחסי מין ולבושן ברחוב מעיד על כך. אמירה זו, מצביעה על חוסר
הבנתו של הנתבע את חומרת המעשים. וכך נאמרו הדברים בעמוד 48 בפרוטוקול מיום
(09.02.2020):

"ש: זאת אומרת אתה מהניסיון של כנהג מונית יודע
שילדות בנות 12, ו-13 מקיימות יחסי מין?
ת: מהניסיון שלי?
ש: כנהג מונית, לא אמרתי מהניסיון האישי שלך.
ת: מהניסיון, בידע, כן.
ש: בידע שלך.
ת: אני יודע שהן יודעות מה זה. אני מאמין, אני גם רואה
אותן ברחובות איך הן הולכות בנות 13".

בהתייחס לנתבעת, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שגם הנתבעת לא נטלה אחריות על מעשיה
ועולה מעדותה כי היא עסוקה ברחמיה העצמיים להבדיל מנטילת אחריות. כך למשל העידה
בעמוד 16 שורות 4-30:

"ש: חלילה.
ת: להיות במעמד הזה שאני נמצאת בו כרגע.
ש: חלילה, ברור.
ת: ואני אמרתי, השאלות הם כל זמן חוזרות על עצמן.
ש: טוב.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

- 1 ובסופו של דבר אנחנו מגיעים לאותה נקודה, והנקודה ת:
2 הכי קשה והכי כואבת ואני לא מבינה על עצמי עד
3 היום איך נתתי לדברים לקרות. מה קרה איתי? מה
4 עשיתי? איך ננעלתי? איך זה זה?
5 יש לך תגובה לשאלה שלי. ש:
6 דברים שהאיש הזה פשוט אנס את הבת שלי בנוכחותי ת:
7 שאני, אני, לא מבינה. לא מבינה. אני לא מבינה, איך
8 עד היום לא הלכתי וקפצתי מאיזשהו מקום. לא יודעת
9 איך אלוהים מחזיק אותי בחיים בכלל היום? לא
10 יודעת. לא יודעת. איך הוא מחזיק אותי בחיים? אולי
11 למען הילדים שלי הקטנים. לא יודעת. לא יודעת איך
12 הוא מחזיק אותי בחיים. איך אני קמה בבוקר, איך אני
13 חיה בכלל. למרות שנראה לי בכלל שאני יום אחד אני
14 אעשה משהו לעצמי. לא יכולה לחיות עם זה.
15
- 16 36. על כן, בגין כאב וסבל, מצאתי לפסוק לתובעת פיצויים מוגברים ואני פוסקת בגין ראש נזק
17 זה, סך 500,000 ₪.
18
- 19 37. אני מאמצת את שיעור הנכות הרפואית הצמיתה שנקבעה בחוות דעת המומחית. עדותה של
20 המומחית הייתה עקבית, היא ידעה להסביר את חוות דעתה ואת הממצאים אליהם הגיעה.
21 העובדה כי לא היו מונחים בפניה נתונים עובדתיים, כגון מספר ילדים, שנת סיום כיתה י"ב,
22 שנות שירות קבע ועוד – אינם פוגעים בחוות הדעת שנערכה על-סמך הנתונים המלאים
23 שהיו מונחים בפני המומחית בעת עריכת חוות הדעת. ראו בהקשר זה גם הדברים שכתבתי
24 לעיל בסעיף 25. חוות דעת נגדית לא הוגשה.
25
- 26 38. לאור כי המעשים נעשו בעת שהתובעת הייתה קטינה, לאור שיעור הנכות הרפואית הגבוהה
27 וטיב תלונותיה של התובעת, הגעתי לכלל מסקנה כי שיעור הנכות התפקודית בעבודה
28 ושיעור הגריעה מכוסר השתכרות התובעת שווה לשיעור הנכות הרפואית הצמיתה, היינו
29 50%. ר' לעניין זה ע"א 9873/06 כלל חברה לביטוח בע"מ נ' מיכל פפו (22.03.2009), סעיף
30 7 לפסק הדין וכן ע"א 7548/13 שפורן נ' תורג'מן (27.01.2014), סעיף 4 לפסק הדין.
31
- 32 39. אשר להפסד השתכרות לעבר, עד שחרורה של התובעת מצה"ל משירות קבע בשנת 2014,
33 הרי שלא נגרמו לה הפסדי השתכרות. שכרם של בעלי תפקיד כדוגמת התובעת בעת שירותה
34 הוא זהה לכולם. התובעת לא הביאה עדים לתמוך בטענתה כי לא התקדמה לתפקיד אחר
35 בשל קשייה. נטען כי לאחר שחרורה מצה"ל, התובעת לא עבדה בשכר. נטען כי תחילה
36 ניסתה התובעת להקים עסק עצמאי (עמוד ברשת החברתית פייסבוק) ולאחר מכן בחברה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

- שהקים בעלה; אלא שגם לכך לא הובאו ראיות. אפילו צדדי ג' מעסקו של בעלה לא הובאו להעיד ולתמוך בטענה כי עבדה ולא קיבלה שכר. על כן אני דוחה טענה זו.
40. אשר להפסדי השתכרות לעתיד, בחקירתה הנגדית התברר כי התובעת החלה לעבוד כפקידה במשרה חלקית, בתפקיד הדורש בעיקר מענה טלפוני ב- "-----". על פי תלושי השכר שצורפו (שני תלושים לחודשים אפריל-מאי 2019) שְכרה של התובעת ברוטו הוא כ-5,450 ₪. הנתבע בסיכומיו אישר גם הוא כי שְכרה של התובעת הוא 5,400 ₪. משכך, הרי שבסוגיה זו אין בין הצדדים מחלוקת.
- על כן, בגין הפסד השתכרות לעתיד, מתוך הנחה שהתובעת תעבוד עד גיל 67, כאשר השכר הממוצע במשק כיום עומד על סך 10,500 ₪ - ר' בהקשר ע"א 10064/02 "מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' רים אבו חנא, פ"ד (ס) 13 3 (27.09.05), ומתוך מכפלת נכותה – אני פוסקת בגין ראש נזק זה, לאחר היוון, סך 1,318,724 ₪ (לפי 381 חודשים, 50% שיעור גריעה מכושר השתכרות, ומקדם היוון 251.1856).
41. לאמור יש להוסיף הפסדי פנסיה לעתיד, שיעור 12.5% מהפסדי השכר שנפסקו לעתיד, היינו סך 164,840 ₪.
42. אשר לראשי הנזק של הוצאות רפואיות (לעבר ולעתיד), נסיעות (לעבר ולעתיד), ניידות ועזרת צד ג' לעבר – והתובעת לא הציגה כל ראיות להוכחתם. חרף השנים שחלפו, התובעת לא צירפה אף מסמך רפואי המלמד על הזיקקות לטיפול רפואי בעבר, כך גם לגבי עזרת צד ג' בעבר וניידות. מאז האירועים ועד עצם היום הזה חלפו עשרות שנים, והתובעת לא הציגה ראיות כי הוציאה הוצאות רפואיות, נסיעות או עזרה בתשלום לצד ג', הפסדי שכר של בן-זוגה או ראייה אחרת. על-כן יש לדחות רכיבים אלו.
- בהתייחס לתביעה להוצאות רפואיות לעתיד אוסיף כי מאחר ואימצתי את חוות הדעת שקבעה דרגת נכות רפואית צמיתה של התובעת בשיעור 50%, הרי שאי-פסקת הוצאות רפואיות לעתיד אינה מקפחת את התובעת. על כן גם בשל כך יש לדחות רכיב זה.
43. אשר לעזרת צד ג' לעתיד, על אף שהתובעת לא הניחה בפני ראיות בדבר הזיקקות לעזרת צד ג' בעבר ועד היום, בהינתן שיעור הנכות הרפואית הצמיתה הגבוה וטיב הנכות (נכות

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

נפשית), שוכנעתי כי בנסיבות כאן יש לפסוק פיצוי עבור עזרת צד ג' לעתיד. ראו בהקשר זה עדות התובעת בעמוד 60 לפרוטוקול שורה 32 ואילך:

ד"ר ש.ב.ד. לא הניחה בפנינו את התכתובת מה שכתבה במפגש, יש לנו רק את חוות דעת. אני מניח שזה רק מתמצת את הדברים מה שסיפרת. אני מבקש ממך להסביר קצת דברים. אני מפנה לחו"ד של ד"ר ש.ב.ד. לעמוד 2, פסקה שנייה מלמטה, שמתחיל במילים הסתובב.. היא כותבת, ומניח שכתבה את הדברים שאת אמרת. כתוב שם מסתובבת כל הזמן בתחושת חרדה נוראית פוחדת לפגוש את הגבר שהתעלל בי... פוחדת בנוכחות אנשים זרים, נמנעת לצאת ולהסתובב, מעדיפה הסתגרות בבית, מתקשה לתת אמון בבני אדם ולפתח קשרי חברות משמעותיים. זאת כל הפסקה. תסביר לי מסתובבת כל הזמן בתחושת חרדה נוראית, איך זה בא לידי ביטוי אצלך או אם אני מבחין מסתכל עלייך?

זה בא לידי ביטוי בזה שהתפקוד שלכולם נראה נורמלי, אני לא מסוגלת לנהל אורח חיים נורמלי, אם זה הילדים שאני חרדה להם ברמות מאוד קיצוניות, שחלילה לא יקרה לה משהו, שלא ילכו לבד ומישהו זר ידבר איתם, מגוננת בצורה מוגזמת. חרדה חלילה לא לעלות למונית כי המקצוע של הנתבע הוא נהג מונית וגם מהמונית שלו יש לי סיוט. כמה שפחות באמת אני מונעת את זה ממני. אני לא ישנה טוב, אני קמה בבכי. זה עולם ומלואו מבחינתי. זה חלק מהחרדות שלי. אתה צריך להבין שנכון שאתה עושה את העבודה שלך ואני חיה את זה במשך שנים אז שאני אומרת את זה שאני קמה בלילה, אני באמת קמה בלילה בחרדות, בבכי, פלאשים שעולים לי. זה לא דבר שקל לסחוב. היו לי חרדות לפני שנהייתי אמא. לפעמים אני מנסה להשתיק להגיד למה אני צריכה את זה אולי אני אסיים את החיים האלה, מחשבות אובדניות. זה לא קל לחייך ולשחק אותה ליד הילדים. השאלות והחרדות עולות שוב פעם איך אמא מסוגלת לעשות את זה לילד שלה, זה משהו יום יומי וזה עוד פעם עולה ועוד פעם מציף זה חרדות נוראיות.

פוחדת בנוכחות אנשים זרים, בהמשך כתוב נמנעת מלצאת ולהסתובב ומעדיפה הסתגרות בית. תסבירי את זה.

אני מעדיפה להישאר בית עם הילדים שלי ולא לרדת לגינה איתם, לא לפגוש אנשים זרים. אם הילד רוצה חבר מעדיפה שיבוא אליו.

ועם בעלך?

עם בעלי זה בעלי. אני לא אלך להסתובב לבד עם עצמי, לא אצא לריצה לבד, לא אעשה את הדברים האלה.

לעדות זו נמצא תימוכין בחוות דעת המומחית. שם נכתב בין היתר כי נמסר מפי התובעת שהיא "סובלת מנדודי שינה וסיוטים באופן קבוע"; נמנעת מלצאת ולהסתובב ומעדיפה את ההסתגרות בביתה, מתקשה לתת אמון בבני אדם ולפתח קשרי חברות משמעותיים"; דוחה לא פעם את הבעל" ועוד. תימוכין נוסף מצאתי בעדות בעלה של התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

איני סבורה כי במציאות של היום, הצגת צילומים שהועלו לרשת החברתית "פייסבוק" במינון בו הוצגו יש בהם לשנות ממסקנתי כי תלונות התובעת ממשיות. הצילומים המוצגים ברשתות החברתיות אינם מייצגים מציאות אלא מצג שיש המכנים "Facebook Photo".

על כן, על דרך האומדנא, אני מחייבת את הנתבעים יחד ולחוד, לשלם לתובעת בגין עזרת צד ג' לעתיד, סך 150,000 ₪.

44. עוד עתרה התובעת בסיכומיה לפיצוי עונשי. סעד זה הוכר בפסיקה בנסיבות מיוחדות, ובמקרים אחרים הועברה ביקורת על פסיקתו (ר' בהקשר זה ע"א 216/54 שניידר נ' גליק, פ"ד ט, 1331; ע"א 277/55 רבינוביץ נ' סלע בע"מ, פ"ד יב 1261; ע"א 30/72 שמואל פרידמן נ' שמואל סגל, פ"ד כז(2) 225). נאמר כי במקרים של תביעות נזיקין הנוגעות למקרי אלימות, הרי שפסיקת פיצויים עונשיים היא תרופה שנועדה לתכלית ראויה – מיגור האלימות. עם זאת, מאחר ורכיב זה לא נתבע בתביעה, ונוכח הביקורת בפסיקה על פסיקתו במסגרת דיני הנזיקין – ר' רע"א 9670/07 פלונית נ' פלוני (06.07.2009) ובשים לב כי פסקתי פיצויים מוגברים – הרי שאיני פוסקת פיצוי נוסף בגין ראש נזק זה.

40. נפסק:

- בגין כאב וסבל אני מחייבת הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובעת, סך 500,000 ₪.
- בגין עזרת צד ג' לעתיד אני מחייבת את הנתבעים, יחד ולחוד, סך 150,000 ₪.
- בגין הפסדי השתכרות לעתיד אני מחייבת את הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובעת, סך 1,318,724 ₪.
- בגין הפסדים פנסיוניים לעתיד אני מחייבת את הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובעת סך 164,840 ₪.

נוסף על כך, אני מחייבת את הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובעת הוצאות משפט בסך 5,000 ₪, את שכר המומחית כפי ששולם לפי קבלות, את אגרת בית המשפט לפי קבלות וגם בשכר טרחת עורך-דין בשיעור 23.4% מהסכומים שנפסקו כפיצויים (היינו לא כולל הוצאות המשפט והחזר הוצאות כאמור).

הסכומים שנפסקו ישאו הפרשי הצמדה ורבית על פי דין ממועד פסה"ד ועד לתשלום המלא בפועל.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 40942-06-15 ח' נ' מ' ואח'

- 1 המזכירות תמציא לב"כ הצדדים ותסגור התיק.
- 2 מותר לפרסום לאחר תיקוני הגהה ועריכה.
- 3
- 4

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"א, 15 יוני 2021, בהעדר הצדדים.

הילה גורביץ עובדיה, שופטת